Lietas Nr. A420305615
Lietas arhīva Nr. AA43-1441-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016. gada 20. decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents K. Berķis,
tiesneši M. Birzgalis un L. Paegļkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrības "Mans mājoklis – mans cietoksnis" biedra /pers. A/ interesēs iesniegto pieteikumu par Rīgas domes 2015. gada 21. maija lēmuma Nr. 2-30/RD-15-158-ap atcelšanu, sakarā ar pieteicējas iesniegto apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015. gada 3. decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Pašvaldību ieņēmumu pārvaldes 2015. gada 5. februāra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli (turpmāk – NĪN) 2015. gadam /pers. A/ (turpmāk – pieteicējs) paziņots NĪN aprēķins par dzīvokļa īpašumu /adrese A/, 38,10 *euro* apmērā un par zemes vienību /adrese/, 16,62 *euro* apmērā.

Ar Rīgas domes Pašvaldību ieņēmumu pārvaldes 2015. gada 24. marta lēmumu (turpmāk – Sākotnējais lēmums) maksāšanas paziņojums atstāts negrozīts.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja.

Ar Rīgas domes 2015. gada 21. maija lēmumu Nr. 2-30/RD-15-158-ap (turpmāk – Lēmums) pieteicēja iebildumi noraidīti kā nepamatoti.

Lēmumā norādīts, ka /pers. A/ ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese A/, 47,40 m^2 platībā ar kadastra apzīmējumu Nr. /numurs A/un tam piekrītošās kopīpašuma domājamās daļas no dzīvojamās ēkas ar kadastra apzīmējumu Nr. /numurs B/ koplietošanas telpām. Līdz ar to, pamatojoties uz likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 2. panta pirmo daļu un otro daļu, 4. panta $1.^1$ daļu, Zemesgrāmatu likuma 1. pantu un 29. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 2. panta pirmo daļu un otro daļu, pieteicējs ir uzskatāms par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju par šo dzīvokļa īpašumu un tam piekrītošo kopīpašuma domājamo daļu.

Dzīvokļa īpašums ir daudzdzīvokļu mājas (ēkas) /adrese/, daļa un ir saistīts arī ar minētajai daudzdzīvokļu mājai/ēkai piesaistīto zemes vienību ar kadastra apzīmējumu /numurs C/. Līdz ar to atbilstoši likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 2. panta septītajai daļai pieteicējs ir uzskatāms arī par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju par 4739/279755 domājamām daļām no zemes vienības /adrese/, kā minētās zemes faktiskais lietotājs.

[2] Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrība "Mans mājoklis – mans cietoksnis" pieteicēja interesēs iesniedza pieteikumu tiesā.

Pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar ierakstu zemesgrāmatā visa ēka /adrese/ kopā ar tai piesaistīto zemi nedalīti pieder vienam īpašniekam – Rīgas pašvaldībai. Neviena daļa no veseluma nevar piederēt kādai citai personai. Turklāt dzīvokļa īpašums nav apliekams ar nodokļiem.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2015. gada 3. decembra spriedumu noraidīja pieteicēja pieteikumu.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja īpašuma tiesības uz strīdus dzīvokļa īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 1. panta pirmā daļa noteic, ka ar nekustamā īpašuma nodokli apliek ķermeniskas lietas, kuras atrodas Latvijas Republikas teritorijā un kuras nevar pārvietot no vienas vietas uz otru, tās ārēji nebojājot, – zemi, ēkas, tostarp kadastra informācijas sistēmā reģistrētas, bet ekspluatācijā nenodotas ēkas, un inženierbūves, izņemot šā panta otrajā daļā minēto nekustamo īpašumu. Minētā likuma 1. panta otrajā daļā nav noteikts, ka dzīvokļa īpašumu neapliek ar nekustamā īpašuma nodokli.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 2. panta pirmo daļu dzīvokļa īpašums ir dzīvojamā mājā tiesiski nodalīts patstāvīgs nekustamais īpašums. Saskaņā ar minētā likuma 2. panta otro daļu dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums

un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi.

Ņemot vērā minētās tiesību normas, pieteicējam ir pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par dzīvokļa īpašumu /adrese A/, kā arī kopīpašuma 4739/279755 domājamām daļām no dzīvojamās mājas koplietošanas telpām.

[3.2] Likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 2. panta septītajā daļā noteikts, ka nekustamā īpašuma nodokli par pašvaldībai piederošo vai piekritīgo nekustamo īpašumu maksā persona, kurai ar pašvaldības institūcijas lēmumu nekustamais īpašums nodots valdījumā. Ja pašvaldībai piederošais vai piekritīgais nekustamais īpašums nav nodots valdījumā, bet uz likuma vai cita pamata atrodas citas personas lietošanā (faktiskā lietošanā), nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs ir attiecīgā nekustamā īpašuma lietotājs (faktiskais lietotājs).

Pieteicēja dzīvokļa īpašums ietilpst dzīvojamā mājā /adrese/, tādējādi nav šaubu, ka arī minētais dzīvokļa īpašums ir funkcionāli saistīts ar zemes vienību /adrese/. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2000. gada 8. decembra lēmumu noteikts, ka zemes vienība saistīta ar dzīvojamo māju /adrese/.

Līdz ar to pieteicējs saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 2. panta septīto daļu ir uzskatāms par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju kā zemesgabala lietotājs.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu biedrība pieteicēja interesēs iesniedza apelācijas sūdzību. Sūdzībā norādīts, ka strīdus īpašums nepieder pieteicējam, bet gan Rīgas pašvaldībai. Tiesa lietā nav vērtējusi apstākli, ka ēka /adrese/, nav sadalīta dzīvokļu īpašumos, kā arī nav ņēmusi vērā Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2010. gada 26. maija lēmumā lietā Nr. SKC-852/2010 paustās atziņas par īpašuma tiesību uz atsevišķu dzīvokļa īpašumu nostiprināšanu zemesgrāmatā.

[5] Rīgas dome paskaidrojumos par apelācijas sūdzību ir norādījusi, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un atkārtoti izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[8] Attiecībā par apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem apgabaltiesa norāda, ka Augstākās tiesas 2010. gada 26. maija lēmumā lietā Nr. SKC-852/2010 ir ietvertas atziņas par dzīvokļa īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatā un ar to saistīto tiesību nostiprināšanas kārtību saskaņā ar likuma "Par dzīvokļa īpašumu" normām.

Likums "Par dzīvokļa īpašumu" ir zaudējis spēku kopš 2011. gada 1. janvāra, kad spēkā stājās Dzīvokļa īpašuma likums. Konkrētajā lietā ir piemērojamas Dzīvokļa īpašuma likuma normas, tādēļ Augstākās tiesas 2010. gada 26. maija lēmumā lietā Nr. SKC-852/2010 paustās atziņas nav attiecināmas uz šīs lietas apstākļiem.

[9] Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ir ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Atbilstoši zemesgrāmatas datiem dzīvokļa īpašumam Nr. 43, /adrese/, 2004. gada 20. aprīlī ir atvērts nodalījums Nr. 29312 43, kurā ir nostiprinātas pieteicēja īpašuma tiesības uz minēto dzīvokļa īpašumu un daudzdzīvokļu mājas kopīpašuma domājamo daļu.

Līdz ar to pieteicējs saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 8. panta pirmo daļu ir uzskatāms par strīdus dzīvokļa īpašuma un mājas kopīpašuma domājamās daļas īpašnieku. Tādēļ apelācijas sūdzības arguments, ka pieteicējs nav strīdus nekustamā īpašuma īpašnieks, ir nepamatots.

[10] Nav pamatots arī apelācijas arguments, ka māja nav sadalīta dzīvokļu īpašumos. Atbilstoši 2001. gada 17. septembrī veiktajam zemesgrāmatas ierakstam nekustamais īpašums /adrese A/, sastāv no dzīvojamās ēkas ar 60 dzīvokļu īpašumiem.

Turklāt saskaņā ar 2014. gada 7. oktobra ierakstu Rīgas pilsētas pašvaldībai ir nostiprinātas īpašuma tiesības vien uz 15050/279755 kopīpašuma domājamām daļām atbilstoši neatklātajiem dzīvokļa īpašumiem Nr. 7, Nr. 10, Nr. 13 un Nr. 29.

Citi argumenti, kam būtu tiesiska nozīme konkrētā strīdus izšķiršanai, apelācijas sūdzībā nav ietverti.

Ievērojot iepriekš minēto, apelācijas sūdzība ir atzīstama par nepamatotu un tādēļ noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt Latvijas Nekustamo īpašumu individuālo īpašnieku, darbinieku un pakalpojumu patērētāju biedrības "Mans

mājoklis – mans cietoksnis" biedra /pers. A/ interesēs iesniegto pieteikumu par Rīgas domes 2015. gada 21. maija lēmuma Nr. 2-30/RD-15-158-ap atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents K. Berķis

Tiesnesis M. Birzgalis

Tiesnese L. Paegļkalna